

Jepi Subirana Clusells

L'EMPRESONAMENT A LA PRESÓ DE MANRESA

A la presó de Manresa hi havia una cosa que a mi m'empipava molt i és que a diferència de *la Modelo*, quan et cridaven la persona detinguda, -en aquell temps, no dic que abans no fós diferent-, tu estaves en un compartiment, on entraves perquè te l'assignaven i, [hi havia] una petita habitació i un dels cantons del compartiment aquest, eren unes reixes. I et portaven el pres en un passadís, que es veia que era un passadís, i entraves a l'altre tros de compartiment. Com si fos un rectangle que estigués la meitat tallat per aquestes reixes, l'altra banda fós una habitació quadrangular on hi havia el pres, i tu estaves en una altra [habitació] quadrangular on estaves tu, que unides els dos quadrangles feien un rectangle.

En aquests dos quadrats i a la part del darrera, hi havia una porteta que donava a una sala gran on arribaves tu, i ells es veu que tenien un passadís. Però tu parlaves amb la persona sense que hi hagués ningú allà que t'escoltés. Tu podies parlar amb veu baixa i no t'escoltava ningú.

A Manresa, -dimonis!- hi havia allà un guàrdia municipal, -no sé si era municipal, o de la pròpia presó, a mi em sembla que era municipal, ara no ho sé, tinc un dubte,- que s'obstinava a estar present a la conversa i escoltar el què deies. I deies: "Escolti, això no té perquè ser així".